

Fra: [Jeanette Rasmussen, Transportgruppen](#) på vegne af [Jeanette Rasmussen, Transportgruppen](#)
<jeanette.rasmussen@3f.dk>
Til: info@fstyr.dk
Cc: dape@fstyr.dk; [Høringshenvendelser](#)
Emne: 2025-1499467 - Offentlig høring: Udkast til bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører - FAG-2019-11-00149-124
Dato: 23. januar 2026 10:48:37
Vedhæftede filer: [Høringsbrev.pdf](#)
[Bekendtgørelsesudkast om udlejning af motorkøretøjer uden fører.pdf](#)
[Offentlig høringsliste.pdf](#)
[Ekstern Berigtigelse af høringsfrist Offentlig høring Udkast til bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører 2025-1499467.msg](#)
[image001.png](#)
[image002.png](#)
[image003.png](#)

Til Færdselsstyrelsen

Transportgruppen har ingen bemærkninger til denne høring.

Venlig hilsen

Jeanette Rasmussen
Chefsekretær
3F Transport

Kampmannsgade 4
1604 København V

Tlf: +45 88920307
Mobil: +45 60253551
E-mail: jeanette.rasmussen@3f.dk
www.3f.dk

Fra: [Johanne Berner Hansen](#)
Til: [Færdselsstyrelsen](#)
Cc: [Daniel Dich Pedersen](#)
Emne: Vedr. høring - 2025-1499467
Dato: 3. februar 2026 12:03:29
Vedhæftede filer: [image001.png](#)
[image002.png](#)
[image003.png](#)
[image004.png](#)
[image005.png](#)

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.

Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

Att: Færdselsstyrelsen

Dansk Bilbrancheråd har modtaget ovenstående høring over ændringer i udlejningsbekendtgørelsen, og vi skal hermed fremsætte et par kommentarer.

Det er glædeligt, at muligheden for at aftale en selvrisko på helt op til 15.000 kr. indføres.

Selvom brugerregistrering af køretøjer, der er registreret til udlejning uden fører, hører under skattemyndighederne, så skal Dansk Bilbrancheråd atter henvise Færdselsstyrelsen til i samarbejde med skattemyndighederne at få løst kravet om brugerregistrering af rene udlejningskøretøjer og derved mindske bureaukratiet ved udlejninger af køretøjer.

Det ville med andre ord være usædvanligt meget lettere at arbejde med udlejningskøretøjer, hvis man kunne henholde sig til udlejningsbekendtgørelsen – og den alene – uanset hvor længe en udlejning varer. I bekendtgørelsen er der jo en række krav til sikring af oplysninger om lejer; og ovenikøbet et krav om en opbevaringsperiode af en betragtelig længde.

Det er en klar opfordring til Færdselsstyrelsen om at understøtte en mere smidig udlejningskultur i Danmark.

Med venlig hilsen

**DANSK
BILBRANCHERÅD**

☎ +45 43 99 66 33
✉ info@dbi.dk
🌐 www.dbi.dk

Johanne Berner Hansen
*Vicedirektør, advokat (H)
mediator*

+45 22 41 51 03
jbh@dbi.dk
Kirkevej 1-3, 4 - 2630
Taastrup
For vores privatlivspolitik se [her](#).

Vi sponsorerer

TUN DIN FREMTID
Bliv Mekaniker

tundinfremtid.nu

Løfter du dit lærlingeansvar? Søg lærlinge [her](#).

Færdselsstyrelsen
Sorsigvej 35
6760 Ribe

12. februar 2026

Høringssvar – udkast til bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører

Dansk Mobilitet og Dansk Erhverv takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkast til bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører. Vi bakker overordnet fuldt op om udkastet. Bekendtgørelsen bidrager samlet set til at modernisere og tydeliggøre regelsættet for erhvervsmæssig udlejning af motorkøretøjer uden fører, herunder i relation til dokumentation, lejekontrakter og digitale arbejdsgange.

Anvendelsesområde

Vi anbefaler, at bekendtgørelsens anvendelsesområde udvides til også at omfatte udlejning af biler og varebiler med en lejeperiode på over 30 dage.

I praksis følger branchen allerede bekendtgørelsens regler også for længere lejemål. En formel udvidelse vil derfor skabe større klarhed om gældende krav og sikre et mere sammenhængende og entydigt regelsæt for hele udlejningsområdet.

Anvendelse af elektroniske hjælpemidler (§§ 4, stk. 2 og 6, stk. 1)

Det er meget positivt, at udkastet i flere bestemmelser eksplicit åbner for brug af elektroniske hjælpemidler, bl.a. ved fremvisning og opbevaring af lejekontrakter, hvilket understøtter en mere tidssvarende udlejningssektor.

Forhøjelse af beløbsgrænsen til 15.000 kr. (§ 14)

Vi ønsker særligt at knytte en bemærkning til udkastets § 14, hvorefter udlejer og lejer kan aftale, at lejeren skal holde udlejeren skadesløs for beløb på indtil 15.000 kr.

Vi har ikke kendskab til andre EU-lande, hvor selvrisko på kaskoforsikringer reguleres administrativt. Vi tager dog positivt imod, at beløbsgrænsen foreslås forhøjet. Den nuværende grænse har ikke været reguleret siden 2009 og har derfor ikke fulgt den generelle pris- og omkostningsudvikling, herunder stigende reparationsomkostninger.

Et niveau på 15.000 kr. vurderes at bringe Danmark på linje med det niveau, der generelt anvendes i sammenlignelige europæiske markeder, men det er afgørende at det ikke sættes lavere.

Det er også afgørende, at beløbsgrænsen fremover indeksreguleres. Uden løbende regulering vil beløbet gradvist blive udhulet i realværdi, hvilket kan skabe ubalance i den tilsigtede risikofordeling mellem parterne og nødvendiggøre gentagne revisionsprocesser.

Ophævelse af krav om tilladelser og oplysninger i lejekontrakten (§§ 4, stk. 4 og 5, stk. 3, nr. 4)

Vi bakker op om forslaget om at fjerne kravet om, at nødvendige tilladelser og uddannelsesbeviser skal fremgå af lejekontrakten og fremvises ved udleje.

Kravet har i praksis haft begrænset selvstændig betydning, idet ansvaret for at besidde de fornødne tilladelser og kompetencer allerede påhviler føreren i medfør af færdselslovgivningen og øvrig sektorregulering. En formel kontrolforpligtelse for udlejer ændrer ikke ved dette grundlæggende ansvar.

Ophævelsen indebærer derfor en hensigtsmæssig forenkling af regelsættet og reducerer administrative byrder uden at svække de materielle krav til, hvem der lovligt og forsvarligt kan føre køretøjet. Kontrol og sanktion bør fortsat være rettet mod den, der faktisk anvender køretøjet, og som er ansvarlig for at opfylde de relevante tilladelses- og uddannelseskrav.

Vi ser derfor samlet set meget positivt på udkastet og vurderer, at det samlet set understøtter et mere tidssvarende og digitalt udlejningsmarked.

Med venlig hilsen

Teddy Becher
Sekretariatschef
Dansk Mobilitet/Dansk Erhverv

Færdselsstyrelsen
Att.: Daniel Dich Pedersen
Sorsigvej 35
6760 Ribe

Høringssvar til udkast til bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører

DI Bilbranchen takker for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende udkast til bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører.

DI Bilbranchen vil særligt fremhæve den foreslåede ændring af **§ 14**, hvor beløbsgrænsen forhøjes til maksimalt 15.000 kr. Denne ændring giver en mere realistisk og tidssvarende ramme for risikodækning og forsikringsforhold i forbindelse med lånebiler og anden udlejning af biler, som udgør en stor økonomisk risiko for bilbranchen som et hele.

DI Bilbranchen er derfor særdeles tilfreds med, at Transportministeriet og Færdselsstyrelsen har lyttet til de argumenter, som DI Bilbranchen fremførte den 22. januar 2025 på området, og at man har taget højde for behovet for en mere proportional, mere tidssvarende praktisk anvendelig beløbsgrænse for skadesløsholdelse.

Vi betoned i vores henvendelse til ministeren, at den gennemsnitlige skadesreparation i 2023 kostede 15.300 kr. ekskl. moms for elbiler og 11.700 kr. ekskl. moms for benzinbiler jf. tal fra Forsikring & Pension. Idet der er tilført mange nye el-biler til vognparken siden 2023, og da omkostningerne til reservedele og arbejds løn er steget markant, medfører dette en yderligere naturlig stigning i omkostninger til den gennemsnitlige skadesreparation.

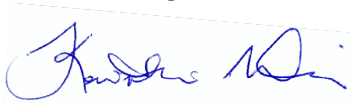
Da det reelt er værkstederne, der betaler for reparationerne på egne lånebiler, bl.a. grundet meget høje selvrisikokrav fra forsikringsselskaberne generelt, er det fortsat DI Bilbranchen vurdering, at det kun er rimeligt, at den, der anvender bilen, også bærer et større økonomisk ansvar, end hvad der er tilfældet i dag.

På denne baggrund finder vi, at det foreslåede selvrisikobeløb på 15.000 kr. et langt mere rimeligt og forholdsmæssigt.

Vi finder det ligeledes positivt, at forslaget indfører muligheden for at anvende elektroniske hjælpemidler både ift. fremvisning af kørekort og opbevaring af lejekontrakter jf. de foreslåede ændringer til §§ 4, stk. 2 og 6, stk. 1, og derved gør reglerne herfor mere tidssvarende, samt at der sker en faktisk regelforenkling af dokumentationskravet jf. ændringerne til §§ 4, stk. 4 og 5, stk. 3, nr. 4.

På denne baggrund bakker DI Bilbranchen fuldt op om ændringerne i den samlede bekendtgørelse.

Med venlig hilsen

Kristina Weile
Chefkonsulent
DI Bilbranchen

Færdselsstyrelsen
Sorsigvej 35
Adresse2
Zip By

Deres ref.: 2025-1499467 Vor ref.: 26-29

Dato: 12.2.2026

Høring over udkast til bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører

DTL-Danske Vognmænd (DTL) har følgende bemærkninger til høring til udkast til bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører:

1. Anvendelse af elektroniske hjælpemidler (§§ 4, stk. 2 og 6, stk. 1)

Biludlejning er i dag en integreret del af mobilitetssystemet – både for private, erhvervsliv og turisme – og reguleringen skal afspejle den teknologiske og markedsmæssige udvikling, der er sket siden de gældende regler blev fastlagt.

DTL finder det derfor positivt, at reglerne tilpasses den digitale virkelighed og giver bedre rammer for app-baserede systemer og digitale løsninger.

2. Ophævelse af krav om tilladelser og oplysninger i lejekontrakten (§§ 4, stk. 4 og 5, stk. 3, nr. 4)

DTL er kritiske over for forslaget om at fjerne kravet om, at nødvendige tilladelser og uddannelsesbeviser skal fremgå af lejekontrakten og fremvises ved udleje.

Vi finder det uforståeligt, at udlejers kontrolpligt foreslås afskaffet, da udlejer netop er en central aktør forebyggelse og i at sikre, at køretøjer ikke udlejes til personer uden de nødvendige tilladelser og forudsætninger.

Forslaget til ændring indebærer en væsentlig svækkelse af forebyggelsen og kontrollen med, om lejere faktisk har de kompetencer og tilladelser, der kræves for at anvende køretøjet lovligt og forsvarligt.

3. Forhøjelse af beløbsgrænsen til 15.000 kr. (§ 14)

Forslaget om at hæve og tredoble beløbsgrænsen for, hvad lejer kan holdes skadesløs for fra 5.000 kr. til 15.000 kr., rejser alvorlige betænkeligheder.

En så høj beløbsgrænse:

- risikerer at stille lejere urimeligt ringe økonomisk,
- kan skabe uforholdsmæssige byrder – særligt for mindre erhvervsdrivende,
- svækker lejers retsstilling i kontraktforholdet.

Vi savner en tydelig begrundelse for netop denne markante forhøjelse og en vurdering af proportionaliteten i forhold til almindelige skadesniveauer.

Med venlig hilsen

John Roy Vesterholm

Færdselsstyrelsen
Sorsigvej 35
6760 Ribe

11-02-2026

Dir. tlf.
+45 45 27 07 13

E-Mail
dbl@fdm.dk

Sagsnr.
S26-7982

Ref: DBL/

Høring over udkast til bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører

FDM takker for det fremsendte høringsmateriale og har følgende bemærkninger.

FDM noterer sig, at udkastet lægger op til, at § 14 ændres, så beløbsgrænsen ved aftalt selvrisko forhøjes til maksimalt at kunne være 15.000 kr., og altså dermed tre gange så meget som den nuværende maksimale grænse på 5.000 kr.

FDM kan forstå, at dette sker efter ønske fra dele af bilbranchen, der angiveligt skulle have begrundet ønsket i omkostningsudviklingen for bilforhandlere i forbindelse med skader på kunde- og udlejningsbiler.

Selvriskogrænsen i bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører bør i sagens natur være en afvejning mellem de involverede aktører og bør ligeledes afspejle den virkelighed, der i øvrigt eksisterer i samfundet. FDM undrer sig således over, at udkastet til bekendtgørelsesændring tilsyneladende bunder i en enkelt aktørs perspektiv uden at man forud har indgået i dialog med andre relevante aktører.

For de danske forbrugere vil en tredobling af den maksimale selvrisko til 15.000 kr. være en overordentligt stor forøgelse, ligesom en sådan beløbsgrænse ikke står mål med hvordan de danske forbrugere i øvrigt har indrettet sig i forhold til skader på bil, forsikring og selvrisko.

En kunde- eller udlejningsbil, der udleveres ved en bilforhandler, vil i langt de fleste tilfælde være en midlertidig erstatning for den enkelte forbrugers og bilejers egen bil. Det vil typisk ske i forbindelse med service eller reparation på bilen eller skadesudbedring, hvor bilejeren i den mellemliggende periode har brug for et erstatningskøretøj.

Den økonomiske risiko, der er forbundet med dette midlertidige køretøj, bør derfor også afspejle, hvad der alt andet lige er den typiske økonomiske risiko, som bilejerne generelt set har valgt på deres egen bil.

Firskovvej 32
Postboks 500
2800 Kgs. Lyngby

Tlf. +45 70 13 30 40

CVR nr. 10 37 67 18

fdm@fdm.dk
www.fdm.dk

Faktum er imidlertid, at der meget få danske private bilejere, der på deres egen bilforsikring har valgt en selvrisiko på 15.000 kr., eller for den sags skyld 10.000 kr.

FDM har indhentet oplysninger om hvilken selvrisiko bilejere med bilen forsikret i FDM Forsikring har valgt til deres bilforsikring. Dette fordeler sig således:

Fordeling af valgt selvrisiko blandt FDM Forsikrings knap 100.000 bilforsikringskunder

Kilde: FDM Forsikring

Selvrisiko, kr.	Andel, %
0	3,7
1000-1999	20,3
2000-2999	22,9
3000-3999	27,4
4000-4999	9,0
5000-7499	13,3
7500-9999	2,0
+10000	1,5

Det ses således, at 83% af de pågældende knap 100.000 bilejere har valgt en selvrisiko på under 5.000 kr. Kun 1,5% har valgt en selvrisiko på 10.000 kr. eller derover.

Mere end 7 ud af 10 bilejere har valgt en selvrisiko på mellem 1.000 kr. og 3.999 kr.

FDM lægger til grund, at samme billede gør sig gældende ved øvrige forsikringsselskaber.

Dette står i stærk kontrast til den i udkastet foreslåede grænse på 15.000 kr., og anskueliggør hvor disproportional den foreslåede beløbsgrænse er.

Firskovvej 32
Postboks 500
2800 Kgs. Lyngby

Tlf. +45 70 13 30 40

CVR nr. 10 37 67 18

fdm@fdm.dk
www.fdm.dk

Allerede i dag vælger mange værkstedskunder at mindske den økonomiske risiko ved at tilkøbe en selvrisikodækning i form af en tillægsforsikring, der udbydes af bilforhandleren.

Det er værd at bemærke, at erfaringen viser, at det bekendtgørelsesbestemte maksimale selvrisikobeløb de facto er samme beløb som anvendes i så godt som alle låne- og udlejningsforhold.

Skulle udkastet blive til virkelighed, vil det efter FDM's vurdering føre til to følger: Prisen på en sådan tillægsforsikring vil stige voldsomt, og antallet af bilejere, der føler sig tvunget til at tilkøbe en sådan dækning vil stige voldsomt, da 15.000 kr. er en større økonomisk risiko end de fleste er villige til og har mulighed for at tage i forbindelse med udleveringen af en kunde- eller udlejningsbil fra bilforhandleren.

FDM finder, at dette vil føre til en disproportional omkostning for de danske forbrugere og bilejere.

FDM stiller sig øvrigt undrende overfor, at omkostningsudviklingen for bilforhandlere i forbindelse med skader på kunde- og udlejningsbiler angiveligt skulle kunne begrunde en forøgelse af selvrisikoloftet.

Iflg. F&P er forsikringsselskabernes udbetalte erstatning pr. bilskadesanmeldelse faldet over de sidste 15 år med 25%, se nedenfor.

Erstatning pr. bilskadesanmeldelse (samlet kasko og ansvar) over tid

Kilde: F&P, <https://fogp.dk/media/ht0hw0vu/motorkoeretojsstatistik-2-kvt-2025.xlsx>

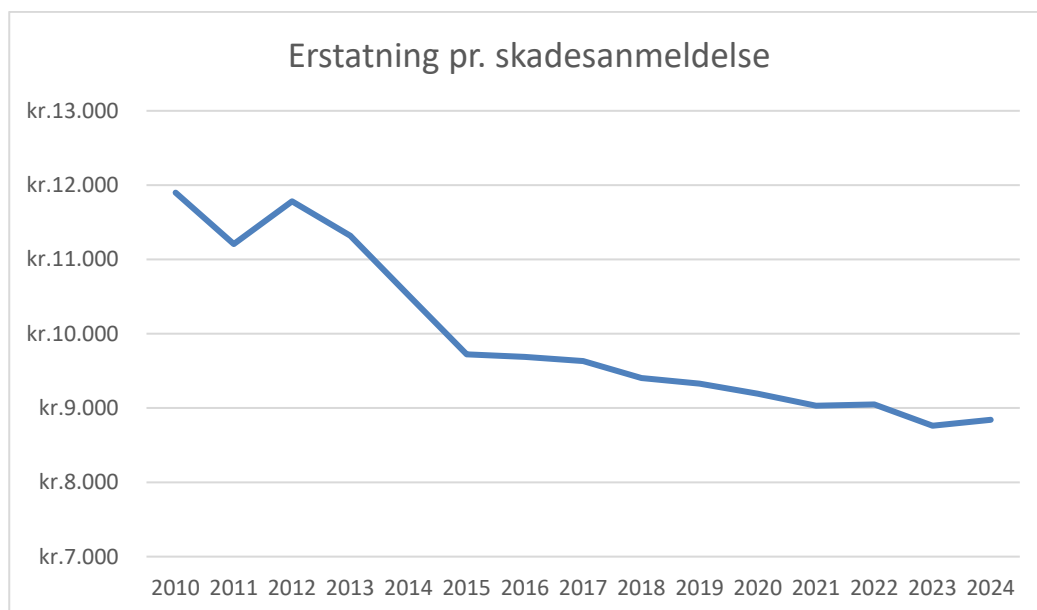
År	Erstatning pr. skadesanmeldelse
2010	11.899 kr.
2011	11.207 kr.
2012	11.783 kr.
2013	11.319 kr.
2014	10.518 kr.
2015	9.722 kr.
2016	9.688 kr.
2017	9.632 kr.
2018	9.404 kr.
2019	9.328 kr.
2020	9.193 kr.
2021	9.031 kr.
2022	9.049 kr.
2023	8.762 kr.
2024	8.841 kr.

Firskovvej 32
Postboks 500
2800 Kgs. Lyngby

Tlf. +45 70 13 30 40

CVR nr. 10 37 67 18

fdm@fdm.dk
www.fdm.dk

Dette flugter ikke med det billede som bilbranchen forsøger at male.

Dertil kommer, at de biler, der typisk udleveres som kunde- og udlejningsbiler typisk er både mindre, billigere og mere simple biler end bilparken gennemsnitligt set. Sådanne biler vil således typisk være betragteligt billigere at udbedre skader på, end den bil som forbrugeren har indleveret i forbindelse med service, reparation eller skadesudbedring.

Samlet set er det således FDM's vurdering, at den foreslåede forhøjelse af beløbsgrænsen ved aftalt selvrisko til maksimalt 15.000 kr. hverken er funderet i faktuelle forhold eller udgør en proportional afvejning af de involverede aktørers interesser og beskyttelsesbehov.

FDM skal derfor opfordre til, at den foreslåede ændring af bekendtgørelsens § 14 trækkes tilbage.

Med venlig hilsen

Dennis Lange
Chefkonsulent

Firskovvej 32
Postboks 500
2800 Kgs. Lyngby

Tlf. +45 70 13 30 40

CVR nr. 10 37 67 18

fdm@fdm.dk
www.fdm.dk

Færdselsstyrelsen
Sorsigvej 35
6760 Ribe

Sendt via e-mail til info@fstyr.dk med kopi til dape@fstyr.dk

Dato: 13. februar 2026

Sag: FO-26/00528-3

Sagsbehandler: /SKA

Direkte tlf.: +45 41 71 52 71

Forbrugerombudsmandens høringssvar til udkast til bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører – jeres j.nr. 2025-1499467

Færdselsstyrelsen har den 15. januar 2026 sendt udkast til bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører i høring hos Forbrugerombudsmanden. Udkastet giver Forbrugerombudsmanden anledning til følgende bemærkninger.

Udkastets § 14 ændrer grænsen på det beløb, som lejer og udlejer kan aftale, at lejer skal holde udlejer skadesløs for i tilfælde af, at udlejer bærer noget af risikoen ifølge forsikringspolisen. Beløbsgrænsen på 5.000 kr. hæves til 15.000 kr.

Forbrugerombudsmanden gør opmærksom på, at bestemmelsen potentielt griber ind i de forbrugerbeskyttende regler om urimelige aftalevilkår, der er lovsikrede i aftalelovens § 38 c, jf. § 36, som hører under Justitsministeriet.

Færdselsstyrelsen (Transportministeriet) skal således være opmærksom på, at bestemmelsen reelt gør det umuligt for forbrugerne at påberåbe sig reglerne om urimelige aftalevilkår i relation til en bestemmelse, der er i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 14. Det ses bl.a. i Højesterets netop afsagte dom af 5. februar 2026 i sagen om Tryg Forsikrings ændringsvilkår og bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører. Dommen er vedhæftet, og de relevante præmisser på side 11 er markeret.

Forbrugerombudsmanden skal på den baggrund opfordre Færdselsstyrelsen (Transportministeriet) til at sikre sig, at dette er den politiske hensigt med bestemmelsen, og at der er hjemmel i færdselsloven til at regulere det spørgsmål ved bekendtgørelse.

Forbrugerombudsmanden står naturligvis til rådighed, hvis ovenstående giver anledning til spørgsmål eller behov for uddybning.

Med venlig hilsen
På Forbrugerombudsmandens vegne

Sofie Kyllensbech Andersen
Specialkonsulent, cand.jur., procedør

FORBRUGEROMBUDSMANDEN

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 41 71 51 51

CVR-nr. 10 29 48 19

EAN-nr. 5798000018006

FO@forbrugerombudsmanden.dk
www.forbrugerombudsmanden.dk
Læs bl.a. om tilgængelighed

Medlem af International Consumer
Protection & Enforcement Network
(ICPEN) www.icpen.org

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 5. februar 2026

Sag BS-20352/2024-HJR
(1. afdeling)

Tryg Forsikring A/S
(advokat Frank Bøggild og advokat Pia Kirstine Voldmester)

mod

Forbrugerombudsmanden
(chefkonsulent Luise Kromann)

I tidligere instans er afsagt dom af Sø- og Handelsretten den 5. april 2024 (BS-14227/2022-SHR).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Oliver Talevski, Jan Schans Christensen, Lars Apostoli, Kristian Korfits Nielsen og Julie Arnth Jørgensen.

Påstande

Appellanten, Tryg Forsikring A/S, har påstået afvisning, subsidiært frifindelse.

Tryg Forsikring har endvidere gentaget påstanden om, at indstævnte, Forbrugerombudsmanden, skal anerkende, at markedsføringslovens § 3 og § 4 ikke finder anvendelse på ikke-indeksbaserede prisstigninger på under 5 % gennemført af Tryg Forsikring uden forudgående varsel over for privatkunder i perioden fra marts 2016 til februar 2020, subsidiært at bestemmelserne ikke er overtrådt herved.

Forbrugerombudsmanden har påstået stadfæstelse. Over for Tryg Forsikrings afvisningspåstand har Forbrugerombudsmanden nedlagt påstand om afvisning, subsidiært at sagen fremmes til realitetsbehandling.

Supplerende sagsfremstilling

Der er for Højesteret fremlagt nye oplysninger, herunder bl.a. forsikringsvilkår fra 16 andre forsikringsselskaber til belysning af disse selskabers vilkår om varsling af ændringer til hovedforfald. Det drejer sig om vilkår, der er indført i perioden 2015-2022.

Der er fremlagt to whistleblower-henvendelser af henholdsvis 4. juni 2019 og 20. november 2019 til Finanstilsynet samt notater af 2. juni 2020 og 14. januar 2021 fra Finanstilsynet, hvoraf fremgår bl.a., at Finanstilsynet har besluttet ikke at tage sagerne op, og at sagerne er blevet lukket, fordi Forbrugerombudsmanden har taget dem under behandling.

Retsgrundlag

Aftaleloven

Aftalelovens § 36, § 38 b, § 38 c, stk. 1, og § 38 e, lyder:

”§ 36. En aftale kan ændres eller tilsidesættes helt eller delvis, hvis det vil være urimeligt eller i strid med redelig handlemåde at gøre den gældende. Det samme gælder andre retshandler.

Stk. 2. Ved afgørelsen efter stk. 1 tages hensyn til forholdene ved aftalens indgåelse, aftalens indhold og senere indtrufne omstændigheder.

§ 38 b. Opstår der tvivl om forståelsen af en aftale, og har det pågældende aftalevilkår ikke været genstand for individuel forhandling, fortolkes vilkåret på den måde, som er mest gunstig for forbrugeren. Den erhvervsdrivende har bevisbyrden for, at et aftalevilkår har været genstand for individuel forhandling.

Stk. 2. En skriftlig aftale, der tilbydes forbrugeren, skal af den erhvervsdrivende være udarbejdet på en klar og forståelig måde.

§ 38 c. Ved forbrugeraftaler gælder § 36, stk. 1. Såfremt det vil være stridende mod hæderlig forretningsskik og bevirke en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser til skade for forbrugeren at gøre et aftalevilkår gældende, gælder de i § 36, stk. 1, nævnte retsvirkninger også, idet forbrugeren dog i så fald kan kræve, at den øvrige del af aftalen skal gælde uden ændringer, hvis dette er muligt.

§ 38 e. Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med, om erhvervsdrivende anvender urimelige aftalevilkår, og med overholdelsen af § 38 b, stk. 2. Tilsynet føres efter markedsføringslovens regler.”

Aftalelovens § 38 e blev indført ved lov nr. 2158 af 27. november 2021. Af forarbejderne til bestemmelsen (Folketingstidende 2021-22, tillæg A, lovforslag nr. L 16, s. 38, 51 og 92) fremgår bl.a.:

”Markedsføringslovens § 3 indeholder regler om god skik, hvorefter Forbrugerombudsmandens kompetence rækker ind i aftalelovens regler om urimelige kontraktvilkår og i den øvrige civilretlige forbrugerbeskyttelseslovgivning, jf. de specielle bemærkninger til § 3, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 40, som fremsat s. 47...

...

I medfør af markedsføringslovens § 3 om god markedsføringsskik har Forbrugerombudsmanden kompetence til at gribe ind over for overtrædelser af de civilretlige forbrugerbeskyttende regler i aftaleloven og forbrugeraftaleloven.

Med det formål at sikre en korrekt gennemførelse af direktivet foreslår udvalget at indsætte en bestemmelse i forbrugeraftaleloven og aftaleloven om, at Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med, om erhvervsdrivende virksomheder overholder de civilretlige forbrugerbeskyttende regler i aftaleloven og forbrugeraftaleloven. Tilsynet skal føres efter markedsføringslovens regler, og Forbrugerombudsmanden skal kunne meddele påbud og forbud efter de samme bestemmelser i markedsføringsloven...

...

Det foreslås at indsætte en ny § 38 e om Forbrugerombudsmandens tilsyn med overholdelsen af reglerne i kapitel IV.

Forbrugerombudsmanden har efter gældende ret hjemmel til at gribe ind over for overtrædelser af den civilretlige forbrugerbeskyttelseslovgivning i medfør af god skik-reglen i markedsføringslovens § 3, jf. Højesterets dom i UfR 2013.2941H. Den foreslåede tilsynsbestemmelse er en kodificering af gældende ret og ændrer ikke på Forbrugerombudsmandens generelle tilsynsadsangang i medfør af kravet om, at erhvervsdrivende skal overholde kravet om god markedsføringsskik, som fastslået af Højesteret.”

God skik-bekendtgørelsen

§ 19, stk. 1, i kapitel 7 om indgåelse, ændring og fornyelse af forsikringsaftaler i bekendtgørelse nr. 1557 af 6. december 2024 om god skik for forsikringsdistributører (god skik-bekendtgørelsen), der er udstedt i medfør af § 67, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, lyder:

”§ 19. Et forsikringsselskab skal senest 30 dage inden forsikringsperiodens udløb varsle enhver væsentlig ændring af forsikringsaftalen, der er til ugunst for forbrugeren. Varslet skal meddeles på papir eller på andet varigt medium.”

Bestemmelsen blev oprindeligt og i det væsentlige med samme ordlyd indsat som § 34, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1406 af 20. december 2012 om god skik for finansielle virksomheder, investeringsforeninger mv., der var udstedt i medfør af lov om finansiell virksomhed § 43, stk. 2.

Bestemmelsen blev forud for sin endelige affattelse sendt i høring den 2. juli 2012, hvor den fremgik som bekendtgørelsens § 33, stk. 1 og 2. I høringsudkastet havde bestemmelsen følgende ordlyd:

”§ 33. Ændring af forsikringsaftalen kan ske uden varsel, hvis ændringen træder i kraft ved forsikringens hovedforfald.

Stk. 2. Ændringer af forsikringsaftalen, som ikke er omfattet af stk. 1, kan alene ske med mindst 30 dages varsel til kunden før ændringen træder i kraft.”

Af den vejledning, der blev sendt i høring sammen med bekendtgørelsen, fremgår bl.a.:

”Bestemmelsen fastslår den gældende praksis, hvorefter det ikke er nødvendigt at varsle ændringer i forsikringsaftalen særskilt, hvis ændringen træder i kraft ved forsikringens hovedforfald, dvs. den ene gang årligt hvor forsikringen fornys.

...

Ændringer, der ikke træder i kraft ved forsikringens hovedforfald, skal varsles overfor kunden mindst 30 dage før ændringen træder i kraft.

...”

Efter modtagelse af høringssvar blev der den 15. november 2012 foretaget en ny høring om følgende ændrede ordlyd af § 33, stk. 1:

”§ 33. Et forsikringsselskab skal under aftalens løbetid varsle kunden om enhver væsentlig ændring af forsikringsaftalen, der er til ugunst for kunden. Varslingen skal meddeles i papirformat eller på andet varigt medium. Er der ikke foretaget varsling i papirformat eller på andet varigt medium kan ændringen ikke træde i kraft.”

I høringsnotat af 3. december 2012 fremgår om bestemmelsen bl.a.:

”Der er en tradition for, at de offentligretlige forbrugerbeskyttelsesregler på det finansielle område indeholder regler om varsling af ændringer, eksempelvis god skik bekendtgørelsens § 6, stk. 3 og 4 samt Informationsbekendtgørelsen for livsforsikringer § 4. Varsling af ændringer af skadesforsikringer har da også tidligere været regulering af Finanstilsynets vejledende retningslinjer for accept af ændringer af forbrugerforsikringer.

Da væsentlige ændringer i skadesforsikringer i praksis foretages i forbindelse med dens årlige hovedforfald ændres bestemmelsen, så det fremgår, at væsentlige ændringer skal varsles 30 dage inden forsikringsaftalen udløber. Dermed får kunden mulighed for at tage stilling til om ændringerne i forbindelse fornyelsen af forsikringen.
...”

I vejledningen til bekendtgørelse nr. 1406 af 20. december 2012 (vejledning nr. 9055 af 13. februar 2013) hedder det bl.a.:

”Indledning

...

Bekendtgørelsen er som lov om finansiel virksomhed en offentligretlig regulering af de finansielle virksomheder og indeholder dermed en udmøntning af samfundets krav til, hvordan finansielle virksomheder skal opføre sig for at opfylde kravet om overholdelse af god skik.

Såfremt en virksomhed ikke overholder bekendtgørelsens regler, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at berigtige de forhold, der strider imod bekendtgørelsens regler, jf. § 35. Undlader virksomheden at efterkomme et påbud, kan den straffes med bøde, jf. § 36.

Derimod vil manglende overholdelse af bekendtgørelsens regler ikke i sig selv have civilretlige konsekvenser. En kunde vil således ikke umiddelbart have et civilretligt krav mod en finansiel virksomhed, der ikke overholder bekendtgørelsens regler. Manglende overholdelse vil dog kunne have afsmittende virkning på visse civilretlige spørgsmål og vil efter omstændighederne kunne indgå i vurderingen af, om en finansiel virksomhed efter dansk rets almindelige erstatningsretlige regler har handlet ansvarspådragende, eller om en aftale helt eller delvist skal ændres eller tilsidesættes efter aftalelovens regler.

...

Oplysninger ved ændring i aftalen

§ 34

Bestemmelsen fastslår, at alle væsentlige ændringer af forsikringsaftalen, der er til ugunst for kunden skal varsles overfor denne, inden forsikringsperioden udløber. Herved kan forstås hovedforfald. Skadesforsikringsaftaler er typisk 1-årige aftaler, som fornys ved at kunden betaler næste års præmie. Et forsikringsselskab kan til enhver tid og uden varsel foretage ændringer, der ikke indebærer forringelser for kunden, herunder moderniseringer af forsikringsvilkårene.

Væsentlige ændringer vil typisk være ændringer af aftalens vilkår, fx præmiestigninger, indskrænkninger af dækningsomfang eller tilsvarende forhold, der reelt bevirker, at der er tale om en ny aftale, som skal accepteres af kunden.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at kunden, hvis denne ikke kan acceptere ændringen, får mulighed for at opsige forsikringsaftalen uden omkostninger. Samtidig indebærer bestemmelsen at kunder, der kan acceptere ændringerne, kan gøre dette blot ved at fortsætte præmiebetalingen."

I anledning af udstedelsen af bekendtgørelse nr. 1406 af 20. december 2012 udsendte Forsikring & Pension den 11. januar 2013 et informationsbrev, hvoraf fremgår bl.a.:

"Det er alene *væsentlige* ændringer, der er til ugunst for kunden, der skal varsles. Af vejledningen fremgår det, at det bl.a. gælder præmiestigninger.

Finanstilsynet har dog mundtligt oplyst, at det ikke vil gælde alle præmiestigninger. Meget små præmiestigninger vil derfor ikke skulle varsles. Finanstilsynet har ikke ønsket at sætte en specifik procentgrænse for grænsen, dvs. hvornår en stigning må anses for så stor at der er tale om en væsentlig ændring. Dog har tilsynet tilkendegivet, at en procentvis ændring på 5 pct. vil være en væsentlig ændring. Da der er tale om en mundtlig tilkendegivelse, og da der intet specifikt fremgår af bestemmelsen, vil det være praksis, der fastlægger niveauet.
..."

Anbringender

Tryg Forsikring har anført navnlig, at Forbrugerombudsmanden hverken har eller havde kompetence til at anlægge dette anerkendelsessøgsmål, idet Finanstilsynet ikke har truffet afgørelse om, hvorvidt tilsynet finder grundlag for at reagere over for Tryg Forsikrings prisstigninger. Hertil kommer, at Forbrugerombudsmandens og Finanstilsynets opfattelser af retstilstanden ikke er sammen-

faldende, og at Forbrugerombudsmandens tilsynsbeføjelse i aftalelovens § 38 e først trådte i kraft efter sagens anlæg.

Forbrugerombudsmandens påstande er for generelle og unuancerede til at kunne danne grundlag for en dom. Påstandene rummer ikke mulighed for at foretage konkrete rimelighedsvurderinger af mulige krav, og de undtager ikke bagatelagtige prisstigninger. Påstand 2 kan muligvis udlægges sådan, at den indebærer generel ugyldighed af Tryg Forsikrings vilkår. Påstand 2-7 er anbringender til støtte for påstand 1, og påstand 5-7 er endvidere anbringender til støtte for påstand 4.

Tryg Forsikring har retlig interesse i at få prøvet den selvstændige påstand, da Forbrugerombudsmanden under den administrative sagsbehandling anførte, at Tryg Forsikrings adfærd var i strid med god skik efter markedsføringslovens regler, og dette synspunkt er ikke frafaldet. Der foreligger derfor en berettiget bekymring for, at hvis Tryg Forsikring frifindes, vil Forbrugerombudsmanden søge sagen videreført efter markedsføringsloven.

Forbrugerombudsmanden baserer sin sag på aftalelovens § 38 c, der implementerer direktiv 93/13/EØF, men da aftalevilkåret afspejler § 19, stk. 1, i god skik-bekendtgørelsen, der er en bindende administrativ bestemmelse, falder vilkåret uden for direktivet, som derfor ikke er normerende for, om vilkåret er rimeligt eller gyldigt.

Uanset om direktivet og aftalelovens § 38 c, jf. § 36, er anvendelige i sagen, er aftalevilkåret rimeligt og gyldigt, da vilkåret er en direkte spejling af bestemmelsen i god skik-bekendtgørelsen. Hertil kommer, at det udtrykker en branchesædvane, at kunderne havde mulighed for at opsige forsikringen forud for prisforhøjelsernes ikrafttræden, og at "væsentlige ændringer" af prisen på en forsikring ikke meningsfyldt kan specificeres i et aftalevilkår for en forsikringsydelse. Det er herudover centralt, at ugyldighed ikke er den rette eller proportionale retsvirkning, selv hvis aftalelovens § 38 b og § 38 c og/eller reglerne om god skik var overtrådt.

Konkret har Tryg Forsikrings prisstigninger været saglige. De var baseret på statistiske modeller og forårsaget af stigende skadeudgifter, hvilket understøttes af, at selskabets avance i perioden med prisstigningerne var stabil, idet pris og risiko – dvs. indtægter og udgifter – fulgtes ad og sikrede den soliditet, et forsikringsselskab skal have. Overskud hos et forsikringsselskab er ikke ensbetydende med usaglige priser.

Hvis Tryg Forsikrings prisstigninger var retsstridige, er (adskillige) af kundernes tilbagebetalingskrav bortfaldet ved passivitet eller forældelse, hvilket i givet fald må afklares konkret i de enkelte kundeforhold. Dette kan ikke klares med

et "one size fits all quick-fix" via Forbrugerombudsmandens generelt udformede anerkendelsespåstande.

Forbrugerombudsmanden har anført navnlig, at han som led i sit tilsyn efter aftalelovens § 38 e kan anlægge retssager om erhvervsdrivendes anvendelse af urimelige aftalevilkår, herunder anerkendelsessøgsmål, jf. også § 3 i bekendtgørelse nr. 1249 af 25. november 2014 om regler for Forbrugerombudsmandens virksomhed. Forbrugerombudsmandens kompetence i sagen følger endvidere af lov om finansiel virksomhed § 348, stk. 1.

Forbrugerombudsmanden har som tilsynsmyndighed og som led i håndhævelsen af aftalelovens regler og reglerne om god skik i lov om finansiel virksomhed retlig interesse i domstolsprøvelse af påstandene i sagen. Forbrugerombudsmandens påstande er også tilstrækkeligt klare, præcise og konkrete til at indgå i en domskonklusion.

Tryg Forsikrings selvstændige påstand skal afvises som følge af manglende retlig interesse, idet der ikke er en konkret og aktuel retlig tvist om anvendelse af markedsføringsloven.

Det i sagen omhandlede aftalevilkår er et uigennemsigtigt, bredt og arbitrært redskab for Tryg Forsikring, der, i modstrid med det almindelige aftaleretlige princip om aftalers bindende karakter, jf. aftalelovens § 1, giver selskabet en ensidig og vilkårlig ret til at gennemføre aftaleændringer, herunder prisforhøjelser, uden varsel. Retten hertil er kun begrænset af et over for forbrugerne udefineret væsentlighedskrav.

Der er tale om et væsentligt aftalevilkår, som efter den nationale generalklausul er urimeligt, idet det vil være i strid med redelig handlemåde at gøre det gældende over for forbrugerne, jf. aftalelovens § 36, stk. 1.

Vilkåret er også urimeligt efter den direktivbaserede generalklausul, fordi det strider mod hæderlig forretningsskik og bevirker en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser til skade for forbrugeren, jf. aftalelovens § 38 c, stk. 1, jf. § 36. Vilkåret skal derfor tilsidesættes som ugyldigt.

Aftalevilkåret opfylder heller ikke gennemsigtigheidskravet i aftalelovens § 38 b, stk. 2. Tryg Forsikring har kopieret et indholdsløst og udefineret væsentlighedskrav fra en offentligretlig adfærdsregel ind i sine forbrugerrettede betingelser uden nærmere uddybning, præcisering eller forklaring. Selskabet havde internt vedtaget en fast arbejdsproces, hvorefter prisstigninger på under 5 % blev betragtet som ikke-væsentlige og dermed blev gennemført uden varsel.

Tryg Forsikring har ikke løftet bevisbyrden for, at vilkåret er udtryk for en branchesædvane.

§ 19 i god skik-bekendtgørelsen er en offentligretlig standard, og det har aldrig været hensigten, at den skulle kopieres og anvendes i ubearbejdet form som et forbrugeraftalevilkår. Der er således tale om en offentligretlig adfærdsregulerende bestemmelse, som forsikringsselskaber skal overholde ud over aftaleretten. Bestemmelsen i § 19 har derfor heller ingen betydning for, hvorvidt vilkåret civilretligt kan tilsidesættes som ugyldigt efter aftalelovens regler.

Det er uden betydning for sagen, hvorvidt de ekstraordinære prisstigninger var saglige, og Tryg Forsikring har heller ikke løftet bevisbyrden for, at det var tilfældet.

Aftalevilkåret skal efter aftalelovens § 38 c, stk. 2, forudsætningsvist og aftalelovens § 36 tilsidesættes helt.

Anvendelse af direktivet og de direktivbaserede nationale forbrugerbeskyttende regler i aftaleloven er ikke afskåret som følge af direktivets artikel 1, stk. 2. Det omstridte vilkår afspejler således ikke en "bindende" administrativ bestemmelse, og artikel 1, stk. 2, er i øvrigt ikke implementeret i dansk ret.

Hvis vilkåret ikke bliver tilsidesat som ugyldigt, skal det i medfør af direktivets artikel 5 og aftalelovens § 38 b, stk. 1, fortolkes sådan, at det ikke gav Tryg Forsikring hjemmel til at foretage uvæsentlige prisforhøjelser uden varsel, idet vilkåret er uklart, og enhver fortolkningstvivl skal komme Tryg Forsikring til skade.

De konkrete ekstraordinære prisstigninger var endvidere væsentlige og kunne derfor under alle omstændigheder ikke gennemføres med hjemmel i vilkåret.

Tryg Forsikring har handlet i strid med redelig forretningsskik og god praksis, jf. lov om finansiel virksomhed § 43, stk. 1, ved at have opkrævet ekstraordinære prisstigninger over for forbrugere uden fornøden aftaleretlig hjemmel, og derved har selskabet overtrådt civilretlige forbrugerbeskyttende regler.

Tryg Forsikrings ekstraordinære prisstigninger er i sig selv i strid med § 19 i god skik-bekendtgørelsen, fordi prisstigningerne var væsentlige.

Forbrugere, der er blevet opkrævet ekstraordinære prisstigninger, har ret til tilbagebetaling.

Forældelsesfristen er suspenderet, fordi de ekstraordinære prisstigninger har været skjulte for forbrugerne, jf. forældelseslovens § 3, stk. 2. Forbrugerne har

således været i uvidenhed om deres tilbagebetalingskrav. Subsidiært er fristerne for forældelse, passivitet og reklamation suspenderet i perioden fra den 22. januar 2021, jf. parternes suspensionsaftale.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstillinger

Med virkning fra 2016 ændrede Tryg Forsikring A/S sine forsikringsvilkår, således at det kun var væsentlige ændringer af betingelserne eller prisen, der skulle varsles senest 30 dage før forsikringsperiodens udløb (hovedforfald). I perioden fra marts 2016 til februar 2020 gennemførte Tryg Forsikring prisstigninger til hovedforfald over for privatkunder uden varsel.

Forbrugerombudsmanden har anlagt denne sag for at få Tryg Forsikring til at anerkende, at det indførte vilkår skal tilsidesættes som ugyldigt efter aftalelovens § 38 c og § 36, at selskabet ikke med bindende virkning for privatkunderne kunne gennemføre prisstigninger uden varsel, at selskabet handlede i strid med redelig forretningsskik og god praksis for finansielle virksomheder (forsikringsvirksomheder), og at de berørte privatkunder har krav på tilbagebetaling.

Tryg Forsikring har overordnet gjort gældende, at Forbrugerombudsmanden ikke har søgsmålskompetence, at de nedlagte anerkendelsespåstande er uegnede til at blive taget til følge, at forsikringsvilkåret er gyldigt, at de gennemførte prisstigninger ikke var væsentlige, og at eventuelle tilbagebetalingskrav under alle omstændigheder er bortfaldet som følge af forældelse eller passivitet.

Forbrugerombudsmandens søgsmålskompetence

Efter aftalelovens § 38 e fører Forbrugerombudsmanden tilsyn med bl.a., om erhvervsdrivende anvender urimelige aftalevilkår. Denne bestemmelse trådte i kraft den 28. maj 2022, dvs. efter sagens anlæg. Som det fremgår af forarbejderne, kunne Forbrugerombudsmanden imidlertid også forud for, at bestemmelsen trådte i kraft, gribe ind over for overtrædelse af den civilretlige forbrugerbeskyttelseslovgivning, herunder over for urimelige aftalevilkår, efter reglerne i markedsføringsloven, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, lovforslag nr. L 16, s. 38, 51 og 92.

Efter lov om finansiell virksomhed § 348, stk. 1 (nu § 283, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed), kan Forbrugerombudsmanden over for et forsikringsselskab bl.a. anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis (god skik), jf. lovens § 43, stk. 1 (nu § 67, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed), herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb.

Efter de foreliggende oplysninger må det lægges til grund, at Finanstilsynet har besluttet ikke at tage sagen om Tryg Forsikrings prisstigninger op, og at tilsynet har lukket sagen, fordi Forbrugerombudsmanden har taget den under behandling. I denne sag er Forbrugerombudsmanden dermed ikke begrænset af Finanstilsynets primære myndighedsudøvelse, jf. herved Højesterets dom af 12. november 2024 (UfR 2025.384).

Højesteret finder herefter, at Forbrugerombudsmanden har søgsmålskompetence med hensyn til de nedlagte påstande.

Forsikringsvilkåret

Som nævnt ændrede Tryg Forsikring med virkning fra 2016 selskabets forsikringsvilkår for privatkunder vedrørende ændring af betingelser eller pris. Efter det nye vilkår skal Tryg Forsikring varsle væsentlige ændringer af betingelser eller pris senest 30 dage før forsikringsperiodens udløb (hovedforfald).

Højesteret finder, at vilkåret må forstås sådan, at selskabet kun skal varsle væsentlige ændringer af betingelser eller pris til hovedforfald, hvorimod uvæsentlige ændringer ikke skal varsles. At vilkåret ikke præciserer, hvornår en ændring af betingelser eller pris er væsentlig, gør efter Højesterets opfattelse ikke vilkåret uklart og arbitrært. Der er tale om en sædvanlig retlig standard også inden for forbrugerretten. Der er herefter ikke grundlag for at bringe aftalelovens § 38 b, stk. 1, i anvendelse.

Forsikringsvilkåret om, at det kun er væsentlige ændringer, der skal varsles til hovedforfald, svarer til § 34, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1406 af 20. december 2012 om god skik for finansielle virksomheder, investeringsforeninger mv. (nu § 19, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1557 af 6. december 2024 om god skik for forsikringsdistributører). Efter denne bestemmelse skal et forsikringsselskab således senest 30 dage inden forsikringsperiodens udløb varsle enhver væsentlig ændring af forsikringsaftalen, der er til ugunst for forbrugeren.

God skik-bekendtgørelsens krav om, at det kun er de væsentlige ændringer, der skal varsles i forbindelse med forsikringsperiodens udløb, afspejler den balance mellem hensynet til forsikringstagerne og hensynet til forsikringsselskaberne, som ressortmyndigheden anser for at være rimelig og passende.

I lyset heraf finder Højesteret, at forsikringsvilkåret ikke kan anses for at betvirke en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser, men ligesom god skik-bekendtgørelsens § 34, stk. 1 (nu § 19, stk. 1), er udtryk for en rimelig og passende balance af de modstående hensyn.

Højesteret finder herefter, at forsikringsvilkåret ikke skal tilsidesættes som ugyldigt, jf. aftalelovens § 38 c, stk. 1, jf. § 36, stk. 1.

Prisstigningerne

Spørgsmålet er herefter, om de gennemførte prisstigninger i perioden fra marts 2016 til februar 2020 var væsentlige og dermed ifølge forsikringsvilkåret skulle varsles, eller om de kunne gennemføres til hovedforfald uden varsel.

Efter god skik-bekendtgørelsen gælder der ikke en fast procentgrænse for, hvornår en prisstigning er væsentlig.

I forbindelse med indførelsen af god skik-bekendtgørelsens regel om varsling af væsentlige ændringer til hovedforfald oplyste Forsikring & Pension i informationsbrev af 11. januar 2013, at selv om vejledningen til bekendtgørelsen fastslog, at væsentlige ændringer typisk ville være præmiestigninger, havde Finansilsynet mundtligt oplyst, at meget små præmiestigninger ikke skulle varsles. Tilsynet havde ikke ønsket at sætte en specifik procentgrænse for, hvornår en præmiestigning måtte anses for så stor, at der er tale om en væsentlig ændring, men tilsynet havde tilkendegivet, at en procentvis ændring på 5 % ville være væsentlig.

Efter de foreliggende oplysninger lægger Højesteret til grund, at de gennemførte prisstigninger varierede fra under 1 % og ikke oversteg 4 %. I gennemsnit udgjorde prisstigningerne 3,1 % - 3,8 %, svarende til ca. 105 kr. Størstedelen af de berørte policer blev kun pålagt én uvarslet prisstigning fra 2016 til 2020, og kun ca. 4,9 % af de berørte policer var genstand for to på hinanden følgende prisstigninger.

Højesteret lægger endvidere til grund, at Tryg Forsikring ikke havde en politik om systematisk at gennemføre prisstigninger, men årligt vurderede, om der var behov for ændringer i prisen med henblik på at risikoafdække ændrede forudsætninger, som ikke kunne afdækkes via den årlige inflationsbaserede indeksregulering.

Højesteret finder herefter, at prisstigningerne, som Tryg Forsikring gennemførte i perioden fra marts 2016 til februar 2020, ikke var væsentlige. De kunne derfor efter forsikringsvilkårene gennemføres til hovedforfald uden varsel.

Konklusion

Det følger af det ovenfor anførte, at det omtvistede forsikringsvilkår ikke skal tilsidesættes som ugyldigt, og at Tryg Forsikring kunne gennemføre de omhandlede prisstigninger i forbindelse med forsikringsperiodens udløb uden varsel. Tryg Forsikring har endvidere ikke overtrådt § 43, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed (nu § 67, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed) eller markedsføringslovens § 3 og § 4.

Højesteret frifinder derfor Tryg Forsikring.

Højesteret har herefter ikke anledning til at tage stilling til Tryg Forsikrings formalitetsindsigelser vedrørende Forbrugerombudsmandens anerkendelsespåstande.

Efter sagens udfald, karakter og omfang skal Forbrugerombudsmanden betale sagsomkostninger for Sø- og Handelsretten og Højesteret med i alt 208.500 kr. til Tryg Forsikring. Heraf er 200.000 kr. til dækning af advokatudgift i begge instanser og 8.500 kr. til dækning af retsafgift for Højesteret.

THI KENDES FOR RET:

Tryg Forsikring A/S frifindes.

I sagsomkostninger for Sø- og Handelsretten og Højesteret skal Forbrugerombudsmanden betale 208.500 kr. til Tryg Forsikring A/S.

Det idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.

Høringssvar vedr. bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører

Vi gør opmærksom på, at vi ikke fremgår af den officielle høringsliste, men vi har alligevel valgt at indsende et høringssvar, da de foreslåede ændringer har væsentlig betydning for vores område. Vi ønsker derfor at bidrage med faglige perspektiver på forslaget om forhøjelse af selvrisikogrænsen.

Vi noterer, at DI Bilbranchen har ønsket en regulering som følge af øgede omkostninger og en mere teknologisk avanceret bilpark. Den foreslåede tredobling af selvrisikoen (200% siden 2009) fremstår imidlertid meget markant og overstiger den generelle prisudvikling væsentligt. Det må samtidig antages, at en del af omkostningsstigningerne allerede er indregnet i udlejningspriserne.

For private lejere er det væsentligt, at selvrisikoniveauet ligger i et kendt og overskueligt spænd, som det man kender fra sin egen bilforsikring, hvor selvrisiko typisk ligger på omkring 2.500–5.000 kr. En maksimal selvrisiko på 15.000 kr. ligger væsentligt over dette niveau og kan derfor skabe betydelig økonomisk usikkerhed.

Hvis der gennemføres en forhøjelse, anbefaler vi derfor en klar sontring mellem privat og erhverv:

- Private lejere: max. 5.000 kr.
- Erhvervskunder: max. 15.000 kr.

Dette vil sikre en nødvendig forbrugerbeskyttelse, uden at fleksibiliteten i erhvervsudlejningen begrænses.

Manglende præcisering om faste brugere

Branchen ser tilfælde, hvor længerevarende billeje opdeles i kortere, fiktive lejeaftaler for at undgå kravene til registrering som leasing – herunder betaling af registreringsafgift.

12.02.2026

F&P

Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
fp@fogp.dk
www.fogp.dk
CVR 11 62 81 84

Astrid Rossau Bundgaard
Konsulent
Dir. 41919041
abu@fogp.dk

Sagsnr. GES-2024-00517
DokID 541294

Vi anbefaler derfor, at ændringsbekendtgørelsen benyttes til at præcisere reglerne om *fast bruger* efter § 1, stk. 3, da området fortsat giver uklarhed i praksis. Det bør fremgå, at gentagne fornyelser af korttidsleje kan udløse registreringspligt, og at udlejningskoden i DMR forbeholdes reelle udlejningsvirksomheder.

Afslutningsvis skal vi opfordre til, at forhøjelsen af selvriskoen revurderes, at der indføres en tydelig differentiering mellem private og erhvervsmæssige lejere, samt at reglerne om faste brugere præciseres. Vi står gerne til rådighed for yderligere dialog og bidrag i det videre arbejde.

Med venlig hilsen
Astrid Rossau Bundgaard

F&P

Sagsnr. GES-2024-00517

DokID 541294

Færdselsstyrelsen
Sorsigvej 35
6760 Ribe
Danmark

Jeres ref.: 2025-1499467

Dato: 11-02-2026

Vedr. Bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører

ITD takker for muligheden for at afgive bemærkninger til udkast til ændring af bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører.

Generelle bemærkninger

ITD finder det positivt, at bekendtgørelsen moderniseres og præciseres, herunder at der skabes klarhed om anvendelsen af elektronisk dokumentation i forbindelse med udlejning. En tydelig hjemmel til digital opbevaring og fremvisning af dokumenter er i tråd med branchens generelle digitalisering og bidrager til en mere effektiv administration for både udlejere og lejere.

Elektronisk dokumentation

Det er efter ITD's opfattelse en væsentlig forbedring, at det udtrykkeligt fremgår, at lejekontrakter kan opbevares og fremvises elektronisk, og at lejer under kørsel kan anvende elektroniske hjælpemidler til at dokumentere lejeforhold og kørekort. Denne præcisering reducerer usikkerhed i kontrolsituationen og mindsker risikoen for unødige sanktioner som følge af formelle forhold.

ITD lægger vægt på, at den digitale dokumentation anerkendes på linje med fysisk dokumentation ved vejkontrol, og at dette også tydeligt fremgår af eventuelle vejledninger til reglerne.

Forenkling af oplysningskrav

ITD noterer sig positivt, at visse oplysningskrav i lejekontrakten forenkles. En målretning af kravene til det, der er nødvendigt for at sikre gennemsigtighed og kontrol, er hensigtsmæssig og bidrager til at reducere administrative byrder uden at svække retssikkerheden.

Særlige regler ved anvendelse til godskørsel

For ITD's medlemmer er det centralt, at udlejning af køretøjer ofte sker med henblik på godskørsel for fremmed regning. I disse situationer gælder der – ud over reglerne i udlejningsbekendtgørelsen – særlige krav efter godskørselsreglerne.

Det indebærer blandt andet krav om korrekt registrering af køretøjet til udlejning, indberetning til myndighederne samt dokumentation for lejeforhold og ansættelsesforhold under kørsel. Disse krav kan få betydelig praktisk betydning i kontrolsituationer.

ITD finder det hensigtsmæssigt, at der i vejledningsmateriale tydeliggøres, hvordan reglerne om udlejning uden fører spiller sammen med de supplerende krav ved godskørsel, så virksomhederne får et samlet og overskueligt billede af deres forpligtelser.

Afsluttende bemærkninger

Opsummerende vurderer ITD, at de foreslåede ændringer samlet set bidrager til øget klarhed og en mere tidssvarende regulering af udlejning af motorkøretøjer uden fører. Særligt præciseringen af mulighederne for elektronisk dokumentation er et skridt i den rigtige retning.

ITD anbefaler, at der i den videre proces sikres en tydelig sammenhæng mellem udlejningsreglerne og de gældende regler for godskørsel, således at virksomheder, der anvender lejede køretøjer til godstransport, ikke efterlades i tvivl om deres samlede forpligtelser.

ITD står gerne til rådighed for yderligere dialog.

Med venlig hilsen

ITD

Mette Winsløw
Chefkonsulent

Fra: [Transporterhvervets Uddannelser](#) på vegne af [Transporterhvervets Uddannelser <tur@tur.dk>](mailto:tur@tur.dk)
Til: [FÅ: rdselsstyrelsen](#)
Emne: SV: Offentlig hÅ, ring: Udkast til bekendtgÅ, relse om udlejning af motorkÅ, retÅ, jer uden fÅ, rer [2025-1499467]
Dato: 15. januar 2026 15:09:10
Vedhæftede filer: [image001.png](#)

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

TUR har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Annette Arrild Toft

Uddannelsessekretær
Transporterhvervets Uddannelser

Tlf.: +45 35878700

Tlf. direkte: +45 81454513

E-mail: aat@tur.dk

www.tur.dk

Personoplysninger - Sådan behandler vi dine oplysninger

[Her](#) kan du læse om, hvordan vi behandler personoplysninger, hvilke oplysninger vi må bruge, og hvad dine rettigheder er.